

Panun rakinoita

YLEISRADION TERVEISET

Kiitos Hella Vuolijoen kahvitarjoilun tunnen itseni niin v. rkeäksi että minun on mahdoton olla liittämättä tämän matkakoneeni napusta Helsingin-Rovaniemen pikajunan tasaisen laukan aiheuttamaan naputukseen. Helsingin esikaupunkien vallojat vilahtevat ohitummien ikkunain ajo helsinkiläisen rihkusaaleen tosin sötkiessä hyvien helsinkiläisten lauanaitunelmia.

Niin, sopimattomaan aikaan lähti tämä Pohjanmaan pikajuna, että minun tosiaan oli poistuttava rouva pääjohtajan lehtimiesvasaan otolta kesken, hyvin kahvitettuna, mutta juuri silloin, kun meidän emäntämme sanojen mukaan pihryhyä haukkumaa, "toisiamme". Hella oli nim. pitänyt meillä suuressa konserttistudiossa syyskuuden ohjelmaa käsittelevän esitelmän, hyvin valaisevan esitelmän johonka ennen vanhaan jouduin pakos-

ta kutsutumaan aina Kaiun ko-rehtuureissa.

Toden sanan sanoi rva Vuolijoki puheensa päätöksiksi ihmetellessään, minkä lehdet jättävät kokonaan käsittelemättä arvostelupals oillaan ja melkein kokonaan pakinapalstoillaan yleisradiossa esiin'yvien kuuluisien taiteilijain esiitykse, maailmankuulut näytelmät jne. Tosiaan, tuskinpa musiikkiakaan paljon muut arvostelivat kuin Heikki Klemeji terävään persoonalliseen tapaansa, mutta jos omasta puolestani lupaan silloin tällöin kajota joihin-kin esiityksiin, niin luulen melkein että ainakin itse aiheeseen nähden olemme yksimielisiä lukijan kanssa. Selvähän on, etteivät ainakaan yleisöosastojen toimittajat paljoa asiaa paranna, ainakaan paljaalla haukkumisella.

Paljon oli marmoritaloon tullut uutta sitten viimeksi, s. s. vuoden 1939, jolloin nimimerkkik'in siellä harjoitteli reporaasin aakkos'a

varmistaakseen sitäkin tietä pääsynsä Helsingin olympialaisiin. Ja paljon on sen jälkeen tapahtunut. Tuleva yleisradiotalo, vanha kunnakas, mutta monen pojan hietvaatinu) Kaartin kasarmi seisoi siinä saman toin varrella asussa, joka toi mieleen jonkin vanhan Rooman rauniomuistomerkin. Mutta Kaartin kasarmilla on edessään täydellinen restauratio.

Satuimme erään lasi-ikkunan takaa parahiksi näkemään, kun Anna Liisa Primus-Nyman haastatteli tästä kirjoittamasta huomenna, sunnuntai-ina syysk. 22 p:nä Kansallisessa Jäähyväis- ja samalla 45-vuotistaiteilijajuhlaansa vietävää Jussi Snellmannia. Samalla kuulumme omaan studioomme kuinka ääni kertautui nauhalle Jussin ilmeheikkäästi kertoessa, kuinka hän nuorena teologina otti lausuntatunteja koska hänen mielestään papillakin tuli olla hyvä ulosanti ja kuinka sitten sen tien sytyi lamppunsa kokonaan Thialle.

Jäähyväisnäytännökseen Kansallisteatteriin Jussi Snellman on v. linnut Roman Rollandin, Ranskan suuren rauhanraiteilijan, ruollisen vallankumousnäytelmän

"Rakkauten ja kuoleman liekki" pääosan. Helsingissä viikon toista jatkuneelle lehden kulttuuriosastojen toimittajien kurssille yhtämittaisesti osallistuneet kolleegani kuulivat Jussi Snellmanin esittävään ajatuksiin nykyhetken näytelmästä ja teatteriarvostelusta ja journalistien ja näyttelijöiden yhteisessä illanvietossa. Näissä ajatuksissa, varsinkin, kun esittäjänä on tunnustettu ja kunnioitettu näyttelijäpersoona, joka 45 vuotta on kuulunut kansalliseen päänäytämöömme, on yhtä ja toista mielenkiintoista. Hänen kirjoituksensa ilmestyy muuten kuunvalhtein Kalion syysnumerossa.

Mitä vielä radion puole, niin vierailta oli tilaisuus puhua nauhalle mutta harva sitä käytti hyväkseen, sillä toimittajat tuntuivat saaneen tarpeekseen omasta äänestään purkaessaan toimituksissa sotkuista parlografiirullia.

Helsinki on suht. pieni metropoli. Esplamaadilla käveli vastaini oululaistiekkin (uttu nuoren polven säveltäjä Einari Marvia, joka kättä kirjottaessani jo on matkalla pohjoiseen päin. Ja kun

tämä näkee päivänvalon lienee melkein päivän puheenaheena se, mitä hän iloisena uutisena minulue kertoi, nimittäin, että kokonainen orkesteri lähtee valloittamaan pohjolaa. Kysymyksessä on Teatteriorkesteri Jussi Jalaksen johdolla ja yritys on ensimmäinen laatuaan maassamme. Solistina seuraa mukana viuluvirtuosimme Anja Ignatius. Jos oululaisten oman konserttipäivämme aamuna huomaavat radio-ohjelmastaan, etä Anja soittaa Beehovia yleisradiossa, niin älkööt luulko, että heitä on pekkuteutu, vaan muistakoot, että elämme ihmeellistä tekniikan aikakautta — äänimauhoineen.

Toivotavasti muut lokiireestä (?) johtunut heikko musiikkisongin adku oli todella vain -- muutokiireestä johtunut 10-vuotiskonsertillaan syyskaudemme avannut Antti Aarnela konsertoi muuten Turussa maanantaina ja lokakuun 2. esittää hän huolella valmistellun ohjelmansa helsinkiläisille.

Terveisiä Helsingin pohjoispohjalaisilta!